

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България

(Обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г. и бр. 1 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 134 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) точка 1 се изменя така:

„1. в състава на български или многонационални формирания при участие в операции и мисии;”

б) точка 3 се изменя така:

„3. в международни организации или в други международни инициативи.”

2. Създават се ал. 3, 4 и 5:

„(3) Военна служба може да се изпълнява и на територията на страната в състава на многонационални формирания или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи.

(4) Длъжностите по ал. 2, т. 2 и 3 и ал. 3 се заемат за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.

(5) Условието и редът за заемането на длъжностите по ал. 2 и 3 се определят с правилника за прилагане на закона, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България - и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на длъжности извън територията на страната се определят с акт на Министерския съвет.”

§ 2. Създава се чл. 290б:

„Чл. 290б. (1) Министърът на отбраната след получено писмено съгласие на цивилния служител може да го командирова временно да изпълнява длъжност в задгранично представителство на Република България, в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната и извън нея, когато заемането на тази длъжност е задължение на Министерството на отбраната, произтичащо от международен договор или от членство в съответната международна организация и инициатива. Командирането е за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командирането до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност. Командирането в задгранично представителство на Република България се извършва след съгласуване с министъра на външните работи.

(2) В случаите по ал. 1, когато цивилният служител работи във военно формирование или в структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, командирането се извършва след писмено съгласие на съответния работодател или орган по назначаване на служителя.

(3) За времето на командирането цивилният служител получава основната си заплата, съответно основното си възнаграждение, и допълнителни възнаграждения, ако са предвидени по закон, от съответната структура или военно формирование, в което е възникнало служебното или трудовото му правоотношение. Ръководителят на международната организация или на международната инициатива, или ръководителят на задграничното представителство, или оправомощено за това длъжностно лице изпраща периодично на съответния орган по назначаване или работодател оценка за работата на командиранения служител и друга информация, в случай че е необходимо за оценяване изпълнението на длъжността му.

(4) При виновно нарушаване на служебните задължения, свързани с длъжността по ал. 1, ръководителят на международната организация или международната инициатива, или ръководителят на задграничното представителство, или оправомощено за това длъжностно лице изпраща информация и предложение за търсене на дисциплинарна отговорност до съответния орган по назначаване или работодател като дисциплинарна наказващ орган на цивилния служител.

(5) Условието и редът за командиране по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона, а в случаите на командиране в задгранично представителство на Република България - и със Закона за

дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на длъжности извън територията на страната се определят с акт на Министерския съвет.”

§ 3. Член 295 се изменя така:

„Чл. 295. Брутното месечно възнаграждение, съответно брутната месечна заплата, на цивилните служители се състои от основно месечно възнаграждение, съответно основна месечна заплата, и допълнителни възнаграждения.”

§ 4. В чл. 296, ал. 1 след думите „цивилните служители” се поставя запетая, добавя се „работещи по трудово правоотношение в Българската армия и в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, които не прилагат Закона за държавния служител и чл. 107а от Кодекса на труда” и се поставя запетая.

§ 5. В чл. 297, ал. 1 след думата „служители” се добавя „по чл. 296, ал. 1”.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 6. В чл. 86а от Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58, 77, 91, 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г. и бр. 15 и 68 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Наименованието на чл. 86а се изменя така:

„Командироване в друга администрация и в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната”

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) При условията на ал. 1 държавен служител може да бъде командирован временно да изпълнява службата си и в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „от приемащата администрация“ се добавя „или от международната организация“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея в изречение второ след думите „на приемащата администрация“ се добавя „или на международната организация“.

§ 7. В чл. 72б от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“ (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г. и бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) При условията на ал. 1 държавен служител може да бъде командирован временно да изпълнява службата си и в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.“

§ 8. В чл. 192в от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 17 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 30, 102 и 105 от 2006 г., бр. 11, 31, 41, 46, 57, 64 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43, 69, 94 и 98 от 2008 г., бр. 27, 42, 74, 82, 93 от 2009 г., бр. 88 от 2010 г., бр. 9, 23, 47, 48 и 81 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 15, 52, 66, 68 и 70 от 2013 г. и бр. 19 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) При условията на ал. 1 държавен служител може да бъде командирован временно да изпълнява службата си и в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.“

§ 9. Със законите за държавния бюджет за 2015 и 2016 г. да се предвиждат средства за административното осигуряване на председателството на Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва (СИОР) на страните - членки на НАТО, поето от Република България и осъществявано от Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, чрез бюджета на Министерството на отбраната за съответната година.

Законът е приет от 42-ото Народно събрание на 2014 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Михаил Миков)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната на въоръжените сили на Република България

С проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се цели създаване на правна възможност международна организация на територията на страната да се комплектова с български военнослужещи и цивилен състав от граждани на Република България. Пример за такава организация е Центърът за изследване, изграждане и усъвършенстване на способности на НАТО за управление на кризи и реагиране при бедствия. Той възниква като такава организация в изпълнение на ангажиментите на страната домакин чрез Министерството на отбраната, произтичащи от Меморандума за разбирателство между Министерството на отбраната на Република България, Министерството на националната отбрана на Гръцката република и министъра на националната отбрана на Република Полша относно изграждането, администрирането и функционирането на центъра, подписан на 28 август 2013 г. в Норфолк, Съединени американски щати. Центърът е в заключителен етап на акредитация и последващо активиране от НАТО като международна военна организация.

Съгласно чл. 134, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) военната служба се изпълнява на територията на страната и извън нея. На територията на страната военната служба в мирно време се изпълнява в Министерството на отбраната, в Българската армия, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, както и в други държавни органи и ведомства, но не и в състава на многонационални формирания, на длъжности в международни организации или в други международни инициативи. Ето защо с § 1 от законопроекта се създава такава правна възможност. Предлага се срокът на заемането на длъжностите в задгранични представителства, в международни организации или в други международни инициативи на и извън територията на страната да бъде три години с възможност за еднократно удължаване до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията за заемане на съответната длъжност. Условието и редът за заемане на длъжностите се предвижда да се определят с правилника за прилагането на закона, аналогично на уредбата по отношение заемането на длъжности в международни организации извън територията на страната, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България - и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на военнослужещи на длъжности извън територията на страната следва да се регламентират с акт на Министерския съвет, каквато е досегашната практика.

Предложената нова редакция на т. 1 и 3 на чл. 134, ал. 1 от ЗОВСРБ цели постигане на яснота при дефиниране на конкретните хипотези на изпълнение на служба извън територията на страна. По отношение на т. 1 се прави уточнението, че се касае за участие в операции и мисии, което се

регламентира по специален ред в ЗОВСРБ, за да се отличи същото от заемането на международни длъжности по т. 3.

С § 2 от законопроекта се предлага нарочна уредба по отношение заемането на длъжности в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната и извън нея, както и в задгранични представителства от цивилни служители по ЗОВСРБ. Предвижда се тези служители да се командироваат за определен срок, като за времето на командироването да им се изплаща основна заплата, съответно основно възнаграждение, и допълнителни възнаграждения от съответната структура или военно формирование, в което е възникнало служебното или трудовото му правоотношение. Предлага се срокът на командироването да бъде три години с възможност за еднократно удължаване до една година, освен ако друго не е предвидено в закон, международен договор или в изискванията за заемане на съответната длъжност. Изрично се предвижда командироването в задгранично представителство на Република България да се извършва след съгласуване с министъра на външните работи.

Условията и редът за командироване ще се определят с правилника за прилагане на закона, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България - и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на длъжности извън територията на страната ще се определят с акт на Министерския съвет.

С цел създаването на условия за по-качествен подбор на цивилните служители се предвижда длъжностите да се заемат не само от цивилни служители, работещи в администрацията, но и от тези от Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, които не прилагат Закона за администрацията.

С § 3, 4 и 5 от законопроекта разпоредбите на чл. 295, 296 и 297 от ЗОВСРБ се привеждат в съответствие с чл. 67, ал. 11 от Закона за държавния служител, съответно чл. 107а, ал. 16 от Кодекса на труда.

Предвид факта, че следва да се създаде правен механизъм за заемане на длъжности в международна организация или международна инициатива на територията на страната и от служители от други ведомства, се предлагат изменения и допълнения на Закона за държавния служител, Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност“, аналогично на уредбата в ЗОВСРБ (§ 6, 7 и 8 от Преходните и заключителни разпоредби на законопроекта).

С § 9 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта се създава нормативно основание за субсидиране на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, който е юридическо лице с нестопанска цел, със средства от държавния бюджет. Целта е да се осигурят целеви средства от държавния бюджет във връзка с административното осигуряване на председателството на Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва (СИОР) на страните - членки на НАТО, като за 2014 г. тези средства ще се осигурят от бюджета на Министерството на отбраната.

През август 2014 г. Република България ще поеме председателството на Комитета на националните резервни сили на страните - членки на НАТО, (NRFC) за периода 2014-2016 г. Този сериозен ангажимент на страната ни се поема в период, в който се отдава все по-голямо значение на резервните сили и на участието на резервисти в операции на НАТО. Държавата, поела ангажимента за ръководство на NRFC, автоматично поема ангажимента и за ръководство на Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва (СИОР).

Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва е независима организация на доброволен принцип, представляваща интересите на офицерите от резерва от страните - членки на НАТО. Тази организация се ръководи от президентство на ротационен принцип през 2 години, като приемането на ръководството съвпада с периода на приемане на ръководството на NRFC (2014 - 2016 г.). В СИОР Република България е представлявана от Централния съвет на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва.

Целите на СИОР са да поддържа междусъюзнически дух сред офицерите от запаса и да им предоставя информация по актуални въпроси на НАТО, неговата дейност и развитие. От особено значение е и подпомагането и насърчаването на оперативната съвместимост между резервните сили на страните членки.

Всяка организация - членка на СИОР, осигурява финансово членството си. Основните разходи са за командировки за участниците в семинари и конгреси, както и за споделени разходи (такса участие) за организиране на тези мероприятия.

С приемане на президентството на СИОР финансовите разходи на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва ще нараснат значително, за което е необходимо оказване на подкрепа и помощ на съюза за финансово осигуряване на дейността във връзка с осъществяване на председателството на СИОР.

Приемането на посочената разпоредба ще създаде нормативно основание Съюзът на офицерите и сержантите от запаса и резерва да бъде пряко финансиран от държавния бюджет чрез Министерството на отбраната за съответните години на председателството на СИОР (2014 - 2016 г.).

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Пламен Орешарски)